

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
עשירי

היכל
שלישי

מאמר
כמשוש חתן על כלה

מכ"ק אדמו"ר הזקן
הרב רבי שניאור זלמן מליאדי
(בעל התניא והשו"ע)
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

יוצא לאור בפעם הראשונה מכתב יד

על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה

שנת הקהל

KIMSOS CHOSSON AL KALLOH

Copyright © 2015

by

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718

editor@kehot.com

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148

www.kehot.com

All rights reserved.

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

Printed in the United States of America

ב"ה.

פתח דבר

לקראת יום הבהיר י"ד כסלו הבעל"ט, הננו מו"ל מאמר ד"ה „כמשוש חתן על כלה" מאת כ"ק אדמו"ר הזקן.

מאמר זה נאמר על ידי כ"ק אדמו"ר הזקן בחתונה בשנת תקס"ח, ונכתב בשעתו ע"י כ"ק אדמו"ר האמצעי. המאמר נדפס כאן לראשונה מצילום ביכל גוכי"ק אדמו"ר האמצעי שנתגלה לאחרונה.

בשולי העמודים הוספנו ציונים, ובסוף הקונטרס – פאקסימיליא.

*

הקונטרס נערך על ידי הרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב והרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא.

מערכת „אוצר החסידים"

ונע"ק, יום הבהיר בדרי"ח כסלו, ה'תשנ"ו, שנת הקהל,
שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה„צמח צדק"
ברוקלין, נ"י.

כמושׁושי חתוֹי על כלה ישיש עליך אלקיך, הנה תורה שבכתב נק' חתן ותשבע"פ נק' כלה, לפי שתשבע"פ מקבלת מתשב"כ, שהרי כל מה שדנין הלכה ודין בתורה שבע"פ מביאין ראייה מן המקרא דתשב"כ ואם אין מוצאין ראי' מתשב"כ אינה הלכה רק מה שיש הלכות למשה מסיני כו', והיינו לפי שבחי' תשבע"פ נק' כלה דלית לה מגרמה כלום רק מה שמקבלת מתשב"כ כמו הכלה שאין לה מצד עצמה רק מה שמקבלת מבעלה. והנה גם כנ"י נק' כלה מלשון כלה' נפשי כו', לפי שישארל מוסרים נפשם באחד בג' מדרגות אהבה בכל' לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך הרי ג' פעמים בכל, שכל זה לשון כליון ולכך נק' כלה כמ"ש כלה' שארי כו'. ולהבין כל זה הנה יש להקדים ענין אחד, דשרש ומקור ס' ריבוא נשמות ישראל נמשכו מס' ריבוא אותיות שבתורה, שמכל אות שבתורה נמשך התהוות נשמה למטה והאות הוא מקורה ושרשה למעלה, ויש לכל נשמה ונשמה אות א' בתשב"כ המיוחד אליה דוקא שהיא שרשה ומקור חוצבה למעלה, כי הנה שרש האותיות נמשך מן השכל דאבא יסד ברתא, וא"כ בחי' אותיות שבתורה שרשם בבחי' חכמה עילאה כמאמר אורייתא מחכמה עילאה נפקת, וזהו ונהר"י יוצא מעדן להשקות את הגן, פי' ג"ן סדרים דאורייתא שהוא תשבע"פ, מקבלת מנהר שיוצא מעדן דהיינו מבחי' אותיות דתשב"כ ששרשם

- 4) כלתה נפש: תהלים פד, ג.
- 5) מוסרים נפשם באחד: ראה זח"ב קיט, א.
- זח"ג לג, א. שו"ת הרשב"א ח"ה סנ"ה. פע"ח שער הק"ש פי"ב. ב"ח לטווא"ח ר"ס סא. וראה אוה"ת ואתחנן ח"ו ע' ב'רמד.
- 6) בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: ואתחנן ו, ה.
- 7) כלה שארי: תהלים עג, כו.
- 8) ס' ריבוא נשמות ישראל: ראה הערת כ"ק אדמו"ר זי"ע בסה"מ תש"ח ע' 241. לקו"ת בהר מג, ד. ובכ"מ.
- 9) דאבא יסד ברתא: ראה זח"ג רמח, א. רנו, ב. רנח, א. תקו"ז תכ"א (סא, ב). תס"ט (קה, ב). תניא אגה"ק ס"ה.
- 10) אורייתא מחכמה עילאה נפקת: זח"ב סב, א. פה, א. קכא, א. זח"ג פא, א. קכב, א. רסא, א.
- 11) ונהר"י יוצא מעדן . . ג"ן סדרים דאורייתא: בראשית ב, י. ראה זח"א קד, ב. תקו"ז תי"ט (כט, ב). תכ"א (סב, א). ועוד.

- 1) כמושׁושי חתוֹי: הנחת כ"ק אדמו"ר האמצעי מדרוש כ"ק אדמו"ר הזקן בשנת תקס"ח (ליל ב' פרשת וישלח, בחתונת נכדו רבי ברוך בן בתו פריידא). נוסח שני מד"ה זה נדפס בסה"מ הנחות הר"פ ע' סג ואילך [שם בכותרת: חתונה ש"פ ויצא]. נוסח שלישי בס' מאמרי אדה"ז על נביאים ע' קפה ואילך. המאמר בסגנון קצר נדפס שם ע' קפט"ז. תוכן המאמר נמצא גם באריכות הביאור מכ"ק אדמו"ר האמצעי במאמרי אדהאמ"צ דרושי חתונה ח"א ע' טו ואילך. וכן נמצא בתוספת הגהות מהצ"צ באוה"ת סידור (דרושי חתונה) ע' רכו ואילך.
- 2) כמושׁושי חתן על כלה: ע"פ ישעי' סב, ה: ומשׁושי חתן גו'. ובפיוט לכה דודי: ישיש עליך אלקיך כמושׁושי חתן על כלה.
- 3) ותשבע"פ נק' כלה: נק' בדיה זה באוה"ת (שם) מציינ ע"ז: כמבואר בספרי הקבלה ושאר ספרים וכו' מבואר במאמר דאליהו (ת"ז בהקדמה) מלכות פה תושבע"פ קרינן לה, וידוע דמדת מל' נק' כלה.

בחכמה עילאה שנק' עדן, ופי' ונהר היינו בחי' ההמשכה באותיות דתשב"כ שיוצאת להשקות לתשבע"פ כנ"ל, שהלכות דתשבע"פ נמשכו כולן מתשב"כ, ולכך נק' תשב"כ חתן מלשון¹³ חות דרגא לפי שיורד אורה להשפיע בתשבע"פ כו', ואחר שנהר זה יוצא מעדן הנ"ל כתיב ומשם¹⁴ יפרד כו', פי' בחי' התענוג של הנשמות בגן מה שמקבל מעדן ע"י בחי' נהר כנ"ל הרי הוא בא בבחי' פירוד שכבר יש מי שמיגי ומתפעל כו', לכך נא' ומשם יפרד כו' שהוא העוה"ב שהנשמות מתענגין בבחי' גבול להשגתן כו', אבל באבות¹⁵ שהן המרכבה הרי נא' בהן בעב"ר¹⁶ הנהר ישבו אבותיכם כו', ופי' בזוהר בעבר הנהר שיוצא מעדן הנ"ל והיינו בבחי' עדן דחכמ"ה עילאה שהוא בחי' מקור התענוגים שמשם נמשך בחי' הנהר להשקות הגן כנ"ל וד"ל.

והנה מובן מכל הנ"ל דתשב"כ נק' חתן מטעם שבחי' אותיות שבה הן בחי' משפיעים לב' מקבלים, הא' לתשבע"פ כמ"ש להשקות את הגן ג"ן סדרים כנ"ל, והב' לס"ר נשמות ישראל שכל אות דתשב"כ מהווה ומחי' נפש א' מישראל, וא"כ כנ"ל נק' כלה לגבי תשב"כ ג"כ. והנה בחי' כלה היא בהיפך מבחי' החתן, דהנה בחי' החתן חות דרגא הוא בירידת אור מלמעלה למטה כנ"ל והוא הנק' בחי' אור ישר כידוע, אבל בחי' הכלה היא בבחי' אור חוזר ממטה למעלה והוא בחי' כלות הנפש בתשוקה נפלאה לעלות וליכלל באור א"ס ב"ה כמ"ש כלתה נפשי וכנ"ל דלכך נק' כלה וכמ"ש בכל לבבך כו', וא"כ הרי זה בחי' אור חוזר כלפי מעלה בבחי' ביטול והתכללות עד אין קץ ושיעור למעלה מעלה בעילוי אחר עילוי כו' וכמ"ש למען¹⁷ יזמרח כבוד ולא ידום ה' אלקי לעולם אודך, פי' כי באתדל"ת¹⁸ אתדל"ע כידוע וא"כ באתדל"ת בנשמות ישראל המלוכשים בגופים גשמיים כמ"כ מתעורר אתדל"ע בבחי' שרש מקור חוצב נשמתם דהיינו בבחי' אותיות דתשב"כ שהן מקורות ס"ר נשמות ישראל כנ"ל, ובבחי' אותיות התורה שם הוא בחי' הביטול וההתכללות ביתר שאת מבחי' ביטול של כנ"ל למטה, וכאשר יתעוררו למטה בבחי' ביטול והתכללות הנפש כנ"ל אזי ממילא גם בחי' שרש נשמתם למעלה שהן בחי' אותיות דתשב"כ יבואו לבחי' ביטול והתכללות בשרש ומקור הראשון שהוא בחי' חכמה עילאה הנק' עדן כנ"ל שבה מלוכש אור א"ס ממש, שאיני התלבשות אור א"ס אלא בחכמה דוקא כידוע, וז"ש בעדן דוקא עין²⁰ לא ראתה אלקים זולתך כו' וד"ל.

12) שנק' עדן: ראה זח"ג רצ, ח. זח"ב ז, כד, ב. זח"ג זט, א.

א. ובכ"מ. 17) למען יזמרח כבוד: תהלים ל, יג.

13) מלשון חות דרגא: לקו"ת שה"ש א, א. 18) באתדל"ת אתדל"ע כידוע: ראה זח"א

ובכ"מ. וראה יבמות סג, א: נחית דרגא נסיב פח, א. ובכ"מ.

19) שאין התלבשות אור א"ס אלא בחכמה: איתתא.

14) ומשם יפרד: בראשית ב, י.

15) באבות שהן המרכבה: ב"ר פמ"ז, ו. 20) עין לא ראתה: ישעי' סד, ג. וראה

פפ"ב, ו. ברכות לד, ב.

16) בעב"ר הנהר . . ופי' בזוהר: יהושע

וזהו למען יזמרך כבוד ולא ידום, פי' ולא ידום היינו בבחי' א"ס, כי לא ידום היינו בלי הפסק לעולם וכל דבר שאין לו הפסק לעולם הוא נצחי בבחי' א"ס, והיינו מפני שמתכללים כנ"י בשרשם הראשון בבחי' אותיות התורה דגם המה באין בבחי' ביטול והתכללות ביתר שאת בבחי' ח"ע שבה מלובש אור א"ס ממש כנ"ל דנק' עדן עילאה בחי' עונג העליון, וזהו למען יזמרך כבוד דבחי' מל' עולה בעילוי אחר עילוי בלי קץ ושיעור כמ"ש ולא ידום וכמ"ש אלקים²¹ אל דמ"י לך ופי' בזהוהר דבחי' מל' הנק' אלקים תמיד הוא עולה בשיר בלי הפסק כלל קארי תדיר לנהורא עילאה ולא שכיך לעלמין כו', וכמ"כ כתיב אש²² תמיד תוקד על המזבח לא תכבה בחי' שלהובי²³ דרחימותא כמ"ש רשפיה²⁴ רשפי אש כו' תמיד הוא עולה בלי הפסק ונק' ג"כ עולת²⁵ תמיד כידוע והוא בחי' כלה כלתה נפשי בבחי' אור חזור תמיד וכמ"ש ואל²⁶ אישך תשוקתך כו', וזהו למען יזמרך כבוד שהן ל"ב²⁷ נתיבות חכמ"ה בגי' כבו"ד והוא בחי' חכמה תתאה הנק' מוחין דנוק' כידוע והיינו להיותה עולה בבחי' א"ס שבחכמה עילאה. וזהו שאמר למען יזמרך כו' ע"כ ה' אלקי לעולם אודך, ויש בזה ב' פירושים ושניהם אמת, הא' לעולם אודך גם למטה בלי הפסק מפני שלמען יזמרך כבוד ולא ידום למעלה בלי הפסק ע"כ נמשך מלמעלה למטה ג"כ בחי' ביטול והודאה, והב' הוא להיפך שכאשר למטה בחי' הודאה וביטול עי"ז נעשה אתדל"ע למעלה כי רוח²⁸ אייתי רוח ואמשיך רוח כנודע, וזהו מ"ש ויניחו²⁹ בג"ע לעבד"ה ולשמרה פי' לעבד"ה לתקנה שיהיה בה בחי' תוס' אור וזיו השכינה לנשמות שנהנין שם. והנה ידוע ששרש בחי' הזיו הזה הוא נמשך רק מבחי' אותיות כמארז"ל³⁰ ע"פ כי ביה צור עולמים כיו"ד נברא העוה"ב ובה"א נברא העוה"ז, הרי אותיות יו"ד וה"א הן מקור העוה"ב כו', וכדי שיהא תוס' אור בג"ע הנק' עוה"ב היינו כאשר יתעלה ויתכלל אות היו"ד שממנו נברא הג"ע לשרשו והוא בהיות בחי' ביטול והתכללות למעלה באותיות לגבי שרשם בבחי' ח"ע שנק' עד"ן כנ"ל אזי אחרי בחי' ההעלאה נמשך בחי' המשכה בתוס' אור מבחי' אור א"ס שבח"ע כנ"ל כי רוח אייתי רוח כו', וזהו פי' לעבד"ה להוסיף אור כו'.

והנה כתיב כיו³¹ על כל כבוד חופה, ויש לדקדק מהו שאמר על כל כבוד דמשמע שיש כמה מיני כבוד, אך הענין הוא דיש בחי' כבוד נאצל ובחי'

פרדס שכ"ג פי"א מערכת כבוד. מאמרי אדהאמ"צ בראשית ע' ג' ואילך. דברים ח"ב ע' שפ. וש"נ.

28 רוח אייתי רוח ואמשיך רוח: ראה זח"א צט, ב. זח"ב קסב, ב.

29 ויניחוהו בג"ע: בראשית ב, טו.

30 כמארז"ל ע"פ כי ביה: ישעי' כו, ד. מנחות כט, ב.

31 כי על כל כבוד חופה: ישעי' ד, ה.

21 אלקים אל דמ"י לך ופי' בזהוהר: תהלים פג, ב. ראה זח"א עז, ב. פו, ב. קעח, ב. זח"ב רנו, ב. קמ, רע"א.

22 אש תמיד תוקד על המזבח: צו, ו.

23 שלהובי דרחימותא: זח"ג פד, א.

24 רשפיה רשפי אש: שה"ש ח, ו.

25 עולת תמיד: פינחס כה, ו. וראה גם תר"א תרומה פ, ב. לקו"ת בהר מד, א. ובכ"מ.

26 ואל אישך תשוקתך: בראשית ג, טז.

27 ל"ב נתיבות חכמ"ה בגי' כבו"ד: ראה

מאמר כמשוש חתן על כלה

כבוד נברא ונק' בזהר³² כבו"ד עילאה וכבו"ד תתאה, והיינו בחי' חתן וכלה למעלה, בחי' כבוד העליון הנק' כבוד נאצל הוא בחי' חתן חות דרגא כנ"ל, ובחי' כבוד נברא הוא בחי' כלה העליונה, ועל שניהם הוא אומר כי על כל כבוד חופ"ה פי' שיש בחי' אור מקיף החופף על שניהם יחד והיינו להיותו אור גבוה משניהם יחד וחופף ומקיף עליהם להשוותם יחד כי בטילים ממציאיתם אע"פ שהן ב' הפכים, החתן בבחי' אור ישר כנ"ל בפ' חות דרגא מלמעלה למטה ובחי' הכלה בבחי' אור חוזר כמ"ש כלת"ה נפשי כו', אך בבחי' אור מקיף זה הנק' חופ"ה מתכללים שניהם בהשוואה א', כי במקום הגבוה משניהם מתבטלים ונעשין בהשוואה א' כידוע³³ בענין עושה השלום במרומי' כו' וד"ל.

וזקן שרש ענין שמחת חתן ושמחת כלה ביום חופתם דוקא, דהנה השמחה הוא בחי' התגלות ההעלם דוקא, כנראה לעין כאשר יש שמחה לפני המלך מתגלה ויוצא מחדרו ומקרב ומאיר פניו לכולם קטן כגדול בהשוואה א' ממש, משא"כ שלא בעת השמחה כל אחד מקבל כפי ערך מעלתו דוקא ולא יותר, הרי השמחה להיותה בחי' התגלות פנימיותו ואז כל אפי שוין לפי דלגבי עצמות רוממותו הכל שוין גם הגדול קטן שוה ומשוה אחר שאין ערוך אליו בגדולת עצמותו כלל, וכך יובן ע"ד דוגמא למעלה בבחי' שמחת חתן למעלה שהוא ג"כ בחי' התגלות העלם עצמות המאציל והוא בחי' מקיף ששוה ומשוה קטן וגדול כמ"ש קטן³⁴ וגדול שם הוא כו' כמ"ש ביום³⁵ חתונתו וביום שמחת לבו כו', וכמ"כ בחי' שמחת כלה העליונה הוא בחי' גילוי ההעלם והיינו מפני בחי' אור המקיף הנק' חופ"ה שמקיף על שניהם יחד כנ"ל, מזה בא בחי' גילוי ההעלם הנק' שמחת חתן וכלה וד"ל.

והנה עכשיו אנו אומרים משמח חתן וכלה דמשמע שיש שמחה לחתן בפ"ע ולכלה יש שמחה בפ"ע ולכך או' משמח לחתן ואח"כ משמח לכלה, אך לעתיד אמר כמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלקיך פי' העיקר הוא שמחת כלה ובעבור שמחת הכלה ישמח גם החתן, וזהו פי' הפשוט מה שאמר ישיש עליך אלקיך פי' עליך בעבורך כי העיקר יהי' בחי' שמחת הכלה ובעבורה ישיש גם אלקיך, והיינו ג"כ מ"ש כמשוש חתן על כלה פי' על כלה בעבור הכלה דוקא, וכמ"כ אנו אומרים בברכה האחרונה משמח חתן עם הכלה כלומר בעבור הכלה כו', והענין הוא כי הנה כתיב לעתיד הנני³⁶ בורא חדשה בארץ נקביה תסובב גבר, פי' בחי' הנקבה תהי' לעתיד יותר עליון במדרגה מבחי' החתן וע"כ נקבה

32) בזהר כבו"ד עילאה וכבו"ד תתאה :

34) קטן וגדול שם הוא: איוב ג, יט.

35) ביום חתונתו וביום שמחת לבו: שה"ש

ג, יא.

36) הנני בורא חדשה בארץ: ע"פ ירמי' לא,

כא.

ראה זח"ב קנה, א. זח"ג רנו, ב. לקו"ת שה"ש

מו, ב ואילך.

33) כידוע בענין עושה השלום במרומי' :

איוב כה, ב. במדבר פ"ב, ח. וש"נ. אגה"ק

סי"ב (ק"ז, א).

תסובב לגבר בבחי' מקיף ועטרת לבעלה כמ"ש לעתיד אשת³⁷ חיל עטרת בעלה פי' מבחי' הכלה הנק' אשת חיל יומשך בחי' עטר"ת שהוא בחי' אור מקיף לבעלה הנק' חת"ן, כי בחי' החתן יקבל מבחי' הכלה ותהי' להיפך מעכשיו שהכלה מקבלת מן החת"ן, ולכך אמר ישיש עלי"ך פי' בעבורך כי שמחת הכלה תהי' עיקר ובעבורה ישמח גם החתן כי יקבל השמחה מן הכלה דוקא כנ"ל לפי שבחי' סוף מעשה עלה במחשבה תחלה דהיינו בחי' עליית המל' בכת"ר לפי שנעוץ³⁸ סופן בתחלתו, וע"כ מבחי' מל' יומשך עטרת גם לחתן ולא כמו עכשיו שהעטרת נמשך לחתן מבחי' בינ"ה כמ"ש בעטר"ה³⁹ שעטרה לו אמו כו' כידוע, אלא העטרת יהי' מבחי' מל' דוקא מטעם הנ"ל וכמ"ש במ"א⁴⁰ ביאור זה באריכות וד"ל.

אך הנה עדיין יש להבין בעיקר הענין דשמחת חתן וכלה, בשלמא לשמח את החתן צריך כי הרי הוא בא ויורד בבחי' חו"ת דרגא מלמעלה למטה, אך בשמחת הכלה למה היא צריכה לשמחה, אחר שהיא עולה בבחי' אור חוזר למעלה מעלה, ממילא אין שמחה גדולה מזו לעלות ממדרגה שפלה למדרגה גבוה כ"כ כו'. אך הענין יובן עפ"י משל למלך שעבדו ודאי רוצה ליכנס אליו תמיד לקבל קרבתו וזהו כל תשוקתו תמיד כי לזאת נושא את נפשו בעבודה שבלב בכל נפשו כו', אך מפני רוממות התנשאות המלך לא בכל עת יוכל ליכנס אליו בלתי רשות מן המלך בעת מן העיתים לפרקים רחוקים כו', אך בשעת השמחה שהמלך שמח וטוב לב אזי הכל נכנסין לפניו ויוכל גם העבד ליכנס משני טעמים, אחד מפני שמחת המלך שלבבו טוב ומקרב לקטן כגדול ומשפיל א"ע עם כולם כי חפץ שישמחו כולם בשמחתו, והבי' כי שמחת המלך מעוררת שמחה בלב כל העבדים והשרים כאשר רואין שהמלך שמח כו'. והנה הנמשל מכל זה מובן למעלה בבחי' שמחת חתן שהוא כמו בחי' שמחת המלך למטה, והגם שלא בכל עת יוכל העבד ליכנס אבל בשמחת המלך יכנס, כך למעלה יוכלו הכל לעלות לפני ה' ביום חתונתו וביום שמחת לבו מב' טעמים, הא' שאז שעת רצון וחדוה להכל כנ"ל, והב' ששמחה זו מעוררת שמחה בנבראים לשמח את המלך שנק' חתן חו"ת דרגא כו' כנ"ל, ואז הכל שמחין ויוכל להיות נמשכת בחי' השמחה העליונה הזאת גם לקטני הערך כו' וד"ל.

והנה כל זה בשמחת החתן, אך הנה בשמחת הכלה הנה יובן ג"כ שיש ב' מדרגות ע"ד הנ"ל בעבד שחפצו ותשוקתו תמיד ליכנס לפניו ולא יוכל כו', כך בכנ"י כתיב ואהבת ה' בכל לבבך כו' וכן נאמר ואל אישך תשוקתך, הנה תשוקת כנ"י תמיד ליכנס ולעלות אל בעלה שנק' חת"ן למעלה, אבל בחי' תשוקה זאת לא נקראת שמחה עדיין כי הרי לא נכנסה עדיין להתעלס באהבים ולשמוח

37) אשת חיל עטרת בעלה: משלי יב, ד.

38) שנעוץ סופן בתחלתו: ספר יצירה פ"א,

40) וכמ"ש במ"א ביאור זה באריכות: ראה

מ"ז.

ד"ה כי על כל כבוד חופה בסידור עם דאיץ

39) בעטר"ה שעטרה לו אמו: שה"ש שם.

קלב, ב ואילך. וע"ש במ"מ בהוספות תטו, א.

וראה המובא באוה"ת בראשית מ, ב ואילך.

בחתן אלא רק תשוקתה ליכנס ולשמוח בו, אבל העיקר הוא השמחה שתשמח בחתן בכניסתה אליו דוקא שאז הוא בחי' התענוג והשמחה שלה לאמיתתה כמו שהיא, וזהו מ"ש למען יזמרך כבו"ד שזמרה זו תענוג ושמחה אמיתית דהיינו לאחר כניסתה אליו שמתייחדת בו אבר באבר והיו לאחדים ממש וכמ"ש שמאלו: תחת לראשי וימינו תחבקני בבחי' יחוד אמיתי בו, וא"כ ה"ז ע"ד הנ"ל במשל העבד שלא בשעת שמחה אינו אלא חפץ ומשתוקק ליכנס בלבד, אבל בשעת שמחה נכנס ושמח ממש וד"ל. ובמשל זה יובן ענין מ"ש בע"ח: דבעליית המלכות קודם כניסתה להיות ביחוד פב"פ באצ"י נעשית רק בחי' נקודא חדא תחת היסוד בו, וז"ש אחות⁴³ לנו קטנה פי' קטנה כנקודא אחת בלבד, ואח"כ מתגדלת ונעשית בפרצוף שלם להתייחד בבעלה כמ"ש שמאלו תחת לראשי בו, והענין כי בחי' התשוקה הנ"ל שתשוקתה לעלות אזי היא רק בבחי' נקודה א' כמ"ש בזהרה⁴⁴ ע"פ שחורה אני בו' דאזעירת גרמה בו' וכמ"ש במ"א, ואח"כ בכניסתה ממש בבחי' האצילות נעשית בחי' פרצוף שלם ומתייחדת בז"א בו' וד"ל.

והנה ענין כניסתה להתייחד בז"א ממש נק' שמחת כלה העליונה דהיינו כאשר כבר תשמח ממש בבעלה שנק' חתן ביחוד גמור כנ"ל, אבל כדי שתוכל לבא לבחי' שמחה זו דהיינו ליכנס בבחי' האצ"י להיות בפרצוף שלם להתייחד בו, לזה צריך שיגרמו ויעוררו בה שמחה זאת מלמטה, והוא ענין מה שמשמחין את הכלה דוקא כמו כיצד⁴⁵ מרקדין לפני הכלה ולא אמרו לפני החתן בו, כי היא צריכה בחי' התעוררות שמחה מלמטה כדי שתוכל ליבנות מנקודא א' להיות בחי' פרצוף שלם משום דאזעירת גרמה מאד כנ"ל וד"ל. ובזה כבר מתורץ הקושיא הנ"ל דלמה צריכין לשמח את הכלה הלא היא באה בבחי' אור חוזר בו, דאדרבה משום דהיא עולה למעלה בבחי' אור חוזר היא הנותנת שצריכה להתעוררות שמחה מלמטה יותר מן החתן כדי שיהא לה כח ליכנס ולשמוח בלי בושא כלל, כי מתחלה הכלה⁴⁶ הופכת פניה תנן דהיינו כמאמר אזעירת גרמה בו' וד"ל.

לאדהאמ"צ (הוצאת תשע"ה) רו, ג.

(45) כיצד מרקדין לפני הכלה: כתובות טז,

ב.

(46) הכלה הופכת פניה תנן: ראה פסחים

פו, א (במשנה). לקו"ת צו ז, סע"ג ואילך.

מאמרי אדהאמ"צ דרושי חתונה ח"ב ע' תרמו

ואילך.

(41) שמאלו תחת לראשי: שה"ש ב, ו.

(42) בע"ח דבעליית המלכות: ראה ע"ח

של"ד (שער תיקון הנוקבא פ"ד). ובכ"מ. זח"ג

קצא, א ובהגהות הרח"ו שם.

(43) אחות לנו קטנה: שה"ש ת, ח.

(44) בזהרה ע"פ שחורה אני בו' דאזעירת

גרמה בו' וכמ"ש במ"א: זח"ג קצא, א. ביאה"ז

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' **מנחם מענדל** ע"ה
בהרה"ח הרה"ת **חיים שאול** ע"ה
נלביע י"ג כסלו ה'תשס"ו
זוגתו מרת **חנה** ע"ה
בהרה"ח ר' **מנחם מאניש** ע"ה
נלביע יו"ד ניסן ה'תשע"ג
ברוק

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס על ידי ולזכות משפחתם
שיחיו לאורך ימים ושנים טובות